

Cennetin en düşük mevkîsi

“Cennetin en düşük mevkîinde olan bir kimsenin Cennetten istifâdesi ne olacaktır? Diğerleri gibi her istediğini bulabilecek midir? Bu kimse diğer Cennet ehliyle görüşebilecek midir?”

Allah’ın rahmeti sonsuzdur, lütfu sınırsızdır, hazînesi geniştir. Her Cennet ehli en çok kendisinin nimetlendirildiğini düşünecek derecede, doyumsuz istek ve arzûlarına Cennet nimetlerini yeterli bulacak, Allah’tan ve Allah’ın cömertçe ikrâmlarından fazlasıyla râzı olacak; makamı ve mevkîi ne olursa olsun, istediği her şeye Allah’ın lütfuyla kavuşacaktır.

“Kişi sevdiğiyle berâberdir”¹ hadis-i şerifinin, Cennette farklı makamlardaki dostların görüşme imkânlarının bulunduğuna işâret ettiğini bildiren Üstad Bedüzzaman Hazretleri, biri kusursuz, diğeri kör ve sağır olan iki dostun aynı bahçede aynı ziyâfette hazır bulunmalarının dünyada dahi mümkün olduğunu, körlük ve sağırlık sıfatlarının iki dostun bir arada bulunmalarına engel teşkil etmediğini; fakat her birisinin görme ve işitme derecesine göre aldıkları zevkin farklı bulunduğunu, Cennette de bunun söz konusu olacağını, dostların makamları farklı da olsa, görüşebilmelerinin ayrı bir Cennet nimeti olduğunu kaydeder.²

Konuya dayalı iki müjdeli hadisi buraya alalım:

* Abdullah ibn-i Mes’ûd (ra) anlattı: Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü vesselâm buyurdu ki: “Ben Cehennem ehlinin Cehennemden son çıkacak ve Cennet ehlinin Cennete son girecek olanını biliyorum. Bu bir kimsedir ki, Cehennemden emekleye emekleye çıkar. Allah Tebâreke ve Teâlâ ona:

“Git, Cennete gir!” buyurur.

O kimse Cennete varır. Fakat ona öyle gelir ki, Cennet dopdoludur, Cennette varılacak bir yer kalmamıştır. Dönüp Rabb’ine der ki:

“Yâ Rab! Cenneti ben dopdolu buldum!”

Allah Tebâreke ve Teâlâ ona yine: “Var, Cennete gir!” buyurur.

Adam Cennete gelir. Cenneti yine dopdolu bulur. Tekrar dönüp:

“Yâ Rab! Cenneti ben dopdolu buldum” der.

Bu defa Allah Teâlâ:

“Git, Cennete gir. Dünya kadar ve dünyanın on misli kadar yerin vardır” buyurur.

Adam şaşkınlıkla:

“Sen âlemlerin Rabbi olduğun halde benimle alay mı ediyorsun?” der.

Bunu anlatınca, İbn-i Mes’ûd (ra) güldü ve: “Benim neden güldüğümü sorsanıza!” dedi. Ona:

“Niçin gülüyorsun?” dediler.

İbn-i Mes’ûd (ra): Resûlullah (asm) da böyle gülmüştü. Ona, ‘Yâ Resûlallah, niçin gülüyorsun?’ dedikleri vakit, Allah Resûlü (asm) şöyle buyurmuştu: “O kimse, ‘Sen âlemlerin Rabbi olduğun halde benimle alay mı ediyorsun?’ dediği vakit âlemlerin Rabb’inin gülmesine gülüyorum. Sonra Hak Teâlâ cevaben: ‘Ben seninle alay etmiyorum. Fakat ben istediğimi vermeye ve yapmaya kadirim’ buyurdu.”³

* Muğîre ibn-i Şube (ra) bildirdi: Resûlullah Efendimiz (asm) buyurdu ki: Hazret-i Mûsâ (as) Rabb’ine dedi:

“Cennet ehlinin makamca en düşüğü kimdir?”

Rabb-i Zülcelâl dedi ki: “Öyle bir kimsedir ki, Cennet ehli cennete girdikten sonra o kimse gelir. Ona: “Cennete gir” denilir.

O kimse Cenneti dolu görür ve şöyle der:

“Ey Rabb’im, Herkes kendi yerine yerleşmiş, alacağını almış; benim girmem nasıl olacak?”

Hak Teâlâ buyurur ki: “Dünya krallarından bir kralın mülkü kadar bir mülke sahip olursan râzı olur musun?”

O kimse: “Râzıyım yâ Rabbi!” der.

Bunun üzerine Hak Teâlâ: “İşte öyle bir mülk senindir. Bir o kadar daha, bir o kadar daha, bir o kadar daha, bir o kadar daha senindir. (Beş katı zikrolunduktan sonra)”

Adam sevinçle: “Râzı oldum yâ Rabbi!” der. Bunun üzerine Rabb-i Kerîm:

“İşte bu kadar şey hep senindir. Bu kadar şeyin on misli daha senindir! Bundan başka nefsin neyi arzu ederse, gözün hangi şeyden hoşlanırsa, hepsi senindir!” buyurur.

Adam sevinç şoku içinde: “Râzı oldum yâ Rabbi!” der.

Hazret-i Mûsâ Aleyhisselâm: “Yâ Rab! Ya Cennet ehlinin en yüksek makam sahipleri nasıldır?” diye sordu.

Rabb-i Rahîm buyurdu ki:

“Onlar öyle kimselerdir ki, onların hürmetine, bağ ve bahçelerini kendi kudret elimle diktim ve mühürledim. O öyle bir ikramdır ki, ne göz gördü, ne kulak işitti, ne de bir beşerin kalbinden geçti!”⁴

Cenâb-ı Hak cümlemizi, içinde bulunduğumuz Ramazan ayı ve bu ayda yapılan ibâdetler ve makbûl duâlar hürmetine, rızâsına dahil eylediği kulları zümresine ilhak buyursun. Âmîn.

Dipnot:

- 1- Buhârî, Edep, 96;
- 2- Sözlür, s. 460;
- 3- Müslim, İmân, 308, 310;
- 4- Müslim, İmân, 312.